

Ivo Zorman

V SEDEMNAJSTEM

Knjiga mi je bila zelo všeč, saj govori tudi o današnji problematiki. Sama mislim, da sta za Špelino nesrečo in hudo življenjsko preizkušnjo, v prvi vrsti kriva njena starša. Nikoli se ji nista zares posvetila, nista si zares vzela časa zanjo, njene tesnobe, strahove, občutja in probleme. Špela je pa zmeraj želela biti dobra in zgledna hčerka. Želela je osrečiti svoje starše. Vendar so ji vse to prizadevanje, puberteta in želja po dokazovanju in dobrem glasu v družbi, pripeljali na sam rob in uboga Špela je odnesla kar najslabše. Seveda je bila tudi Špela zelo naivna in nepremišljena in si je tudi sama kriva za to, kar se ji je zgodilo. Zelo se mi je zdelo prijazno od Flore, da je svoji najboljši prijateljici pomagala po svojih najboljših močeh, četudi ne najbolj pravih. Ne odobravam pa tega, kar je naredil Špelin oče - težave je poskušal rešiti z tepežem. Vesela sem, da Špelina starša na koncu spoznata svojo napako, in jo poskušata odpraviti. Nikdar si nista hotela priznati, da sta bila in sta premalo z otrokom in da je to kljub vsemu najpomembnejše. Špeli sta dala, ji kupila vse kar je hotela, vendar sta to prvič preveč poudarjala in drugič se na materialne dobrine in visok življenjski standard preveč zanašala in ga zamenjala za ljubezen in stik. Knjiga zares opisuje mladino in odraščajoče najstnike, vendar v letu 1977, kar je rahlo moteče za današnje mlajše generacije, saj so vrednote čisto drugačne in današnji mladini sploh ni treba skrbeti za režo na šipah avtobusa, kot je to mislil Čik. Zdi se mi da Čik ni naredil prav ko je naredil celo paniko zaradi slike na klopi in ni poslušal razlage, ki mu jo je hotela Špela podati.

Najbolj od vseh pa mi ni všeč Smajk. Zelo domišljavo je ravnal z Špelo in jo izkoristil, kar je bilo zelo brezčutno. Všeč mi je bil Luka, ker je bil poseben, drugačen, zelo sproščen in rahlo sanjav. To mi je pri ljudeh zelo všeč. Veliko sem se naučila iz knjige, čeprav sem jo prebrala že tretjič. Branje priporočam vsem!

Sara Vošinek, 9.a